

ЮВЕНАЛЬНА ЮСТИЦІЯ ЯК ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ЮВЕНАЛЬНОЇ КРИМІНОЛОГІЇ

Голубош Г. В.

*студент III курсу юридичного відділення спеціальності «Право»
Рівненського коледжу
Національного університету біоресурсів і природокористування України
м. Рівне, Україна*

Голубош В. В.

*кандидат юридичних наук,
доцент кафедри кримінального права, процесу і криміналістики
Київського інституту інтелектуальної власності та права
Національного університету «Одеська юридична академія»,
м. Київ, Україна,
генерал поліції третього рангу, начальник
Головного управління Національної поліції в Івано-Франківській області
м. Івано-Франківськ, Україна*

*Молодь – це майбутня генерація суспільства, його рушійна сила.
Від неї залежить здоров'я нації, міцність держави,
її прогресивний розвиток, слідування вищим цінностям та ідеалам.
Лише так можна досягти значних успіхів та результатів.*

*На жаль, поступово ми втрачаємо всесторонню освіту, вона
продовжує індивідуалізуватися. Ми добре знаємо щось одне, а всього
іншого попросту не знаємо. Ми не вивчаємо людину та навколишні
процеси комплексно, системно. Від цього і всі біди. Перші вчені були
енциклопедистами, носіями комплексного знання. Тому лікар повинен
знати людину всесторонньо, як і вчитель, юрист чи інший спеціаліст.
«Чи правильно нівелювати національні цінності, інтереси, традиції,
звичаї і культуру – все зливати воедино? Безумовно, ні. Є таке
поняття, як самобутність держави. Її треба берегти.»*

Правосвідомість неповнолітніх, їхня поведінка і характер залежать від суспільних процесів, що відбуваються у світі, а також політики держави, обраного курсу державних інституцій і результатів такої діяльності.

Процес виховання, освіти та соціалізації підростаючого покоління проходить безболісно і продуктивно тоді, коли соціум проявляє увагу та піклування про неповнолітніх, захищає їхні права та законні

інтереси, створюючи оптимальні умови розвитку особистості молодої людини.

Система вітчизняного законодавства орієнтована на побудову соціальної, демократичної та правової держави. Задля цього необхідно проводити виважену державну політику, спрямовану на всесторонній розвиток особистості, гарантування її прав і свобод, піклування про соціальний захист усіх членів суспільства, особливо неповнолітніх.

В сучасних умовах невід'ємною складовою державної політики є ювенальна юстиція, яка має відповідати європейським стандартам, а також нормам, вимогам і принципам міжнародного права.

Сьогодні у світі активними темпами розвивається нова комплексна наука – ювенологія, яка розглядає молоде покоління найважливішим рушієм суспільного розвитку. Молодь – це майбутнє нації, від її правильного виховання залежить продукуюча функція нації, що і визначає прогресивний розвиток держави.

В умовах сучасного світу досить поширеними є різні форми девіантної поведінки неповнолітніх, а саме: алкоголізм, проституція, наркоманія, організована злочинність, тероризм. Ні для кого не секрет, що дедалі частіше правопорушниками стають неповнолітні.

З огляду на сказане, вважаємо за доцільне поділитися наболілим про одну з перелічених проблем – алкоголізм. Так, незалежні експерти зауважують, що 90% горілчаних виробів є фальсифікатом, і вірогідність натрапити на сурогат надзвичайно велика. Тут і прихована відповідь на питання, чому смертність від алкоголізму є такою високою, адже 2-3 роки систематичного вживання спиртних напоїв призводить до детальних наслідків.

В даному випадку відповідальність за забезпечення неповнолітніх від згубного впливу алкоголю лягає на державу. З іншого боку, у суспільстві укорінюється тенденція до пропаганди так званої гуманізації покарань, мовляв, місця позбавлення волі не найкращим чином підходять для молодих людей. У такому разі постає питання доцільності використання ювенальної юстиції як інструмента протидії злочинності неповнолітніх.

Безумовно, заявлена проблема є дискусійною, вона перебуває на стику добра і зла, права і моралі, свободи і вседозволеності. Вона належить до вічних проблем, подібно як евтаназія, аборти, клонування, де завжди буде «за» і «проти». Наша мета – дослідити заявлену тему, акцентувавши на висвітленні кримінально-правової сторони та її кримінологічних аспектів.

В сучасних умовах доцільно говорити про таку науку, як ювенальна кримінологія. Для широкого загалу вона була б досить цікавою, адже

допоможе виявити «підводні течії» вказаної проблеми, її витoki, сучасні тенденції та спрогнозує негативні наслідки впровадження ювенальних механізмів.

Треба пам'ятати, що основними причинами ювенальної злочинності є соціальна неблагополучність. Відповідно до європейських стандартів, більшість сімей нашої держави знаходиться за межею бідності у зв'язку з низькими заробітними платами. Молода сім'я стоїть перед вибором – народжувати чи не народжувати. Досить часто впровадження ювенальної юстиції в Україні та світі є плацдармом для втілення негативних ювенальних механізмів. Ювенальна юстиція нерідко втручається у «свята святих» – повноцінну сім'ю, що несе собою велику загрозу існування світового співтовариства. Статистика вилучення дітей із повноцінних сімей у європейських країнах є жахливою. Ні для кого не секрет, що дітям властиво обманювати, згадаймо себе в дитинстві. Якщо ми допустимо ювенальну юстицію, то обездолений стане зіпсованим, особливо коли така дитина буде усиновлена нетрадиційними сім'ями.

ЩОДО ДЕТЕРМІНАНТ, ЩО СПРИЯЮТЬ ВЧИНЕННЮ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Дем'янчук В. А.

*доктор юридичних наук, доцент,
академік*

*Академії адміністративно-правових наук,
професор кафедри кримінального права та правосуддя
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука
м. Рівне, Україна*

Вивчення наукової літератури показує, що питання детермінації злочинності відносяться до ключових при дослідженні будь-якого із її видів. Як з цього приводу досить слушно зауважив А. П. Закалюк, від її розуміння залежить досягнення головної мети кримінології, якою є наукове обґрунтування рекомендацій щодо запобігання злочинності. У широкому значенні, на його думку, поняття детермінації відображає діалектичну суттєву властивість реального буття, тобто загальний зв'язок, взаємозалежність і взаємообумовленість предметів, явищ та процесів [1, с. 183]. Виходячи з цього, Б. М. Головкін небезпідставно